

על הפרק

אנו ממשיכים בייצוא

ושוב ביצענו, ובהצלחה, משלוח של 150 עגלות הרות לאיראן. כבכל פעם, כן גם הפעם, נתלו למיבצע זה קשיים רבים, מהם צפויים ומהם הבאים במפתיע, אך בסופו של דבר התגברנו עליהם והכל נסתיים בכי טוב.

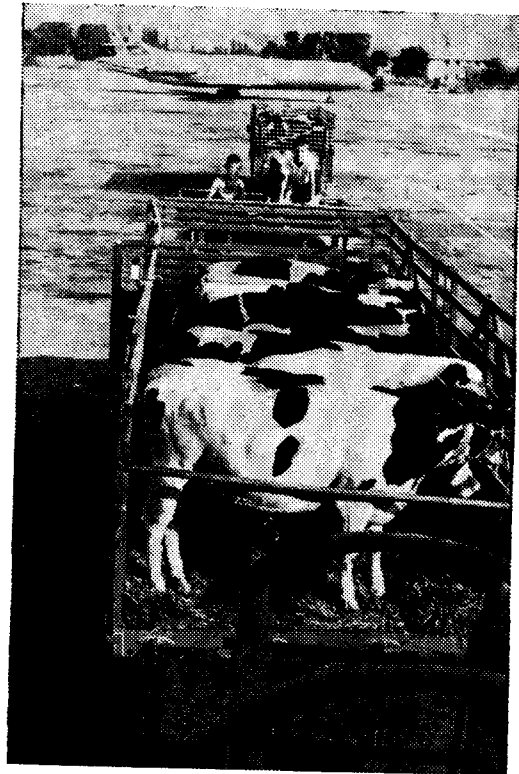
מהמגעים שהיו לנו בעת האחרונה עם מספר אנשים מאיראן שביקרו בארץ, התרשמנו שנוכל להמשיך בייצוא לארץ זו. טרם הוברר לנו מהו המספר של בהמות שנוכל לייצא תוך תקופה מסוימת, אולם, אם נוכל להמשיך לייצא ברצף פות משלוחי בהמות מאותה איכות כבעבר, מובטחים לנו הסיכויים הטובים לייצא.

במבט ראשון נדמה שמשקל ייצוא זה במחזור הכללי של משק הבקר הוא כמעט אפסי וחסר חשיבות מבחינת כלכלית לגבי הבוקרים בארץ; אך לא כך הוא הדבר למעשה; מההדים המגיי עים אלינו נוכחנו כי לייצוא של 300-500 עגלות בשנה תהיה השפעה לא מבוטלת על מחירי הבקר המשובח בשוק המקומי.

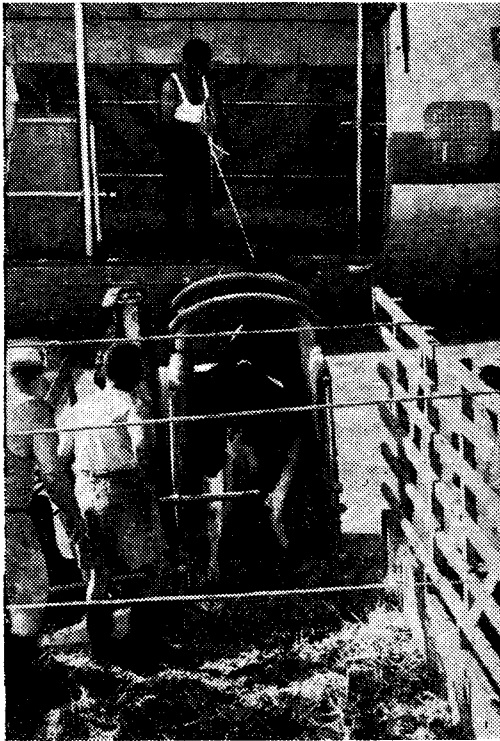
אמנם שרויים אנו עתה בתקופה של שפל בייצור החלב, אך טרם שכחנו את זרם החלב שעבר על גדותיו, שבגללו נאלצנו לחסל חלק נכבד מעדרינו. ואם כי לא נשקפת „סכנה“ כזו בזמן הקרוב, וזאת — מסיבות שונות, שומה עלינו לפתח מקורות הכנסה נוספים לענף, והייצוא הוא אחד מהם. הפעם צורף למשלוח העגלות גם פר צעיר משובח למטרות רבייה, וגם בכך יש לראות רמז לחשיבות הייצוא.

כדי שנוכל לקיים את הייצוא ולהרחיבו, מן ההכרח שבוקרינו יהיו חדורים ההכרה שפיתוח וקידום ענף זה לא ייעשה מהיום למחר, ויש להטיל על עצמנו פעולות מתוכננות מראש כדי לזכות בהנאה נאותה בבוא הזמן; כל נשלה את עצמנו, על יסוד נסיונו המוצלח עד עתה, שגם בתנאים הקיימים מובטחת לתמיד תמורה הוגנת לספקי הבקר לייצוא.

נוכל לקיים את הייצוא ולהרחיבו רק בתנאי שמשקינו, המשתייכים לספר העדר, יעמידו לרשותנו מספר מתאים של עגלות, אשר מתוכנן נוכל לבחור את המתאימות ביותר, ואלו צריכות להיות מהטובות שביניהן. רוב החברים הבינו את ההכרח שבדבר ונענו בעין יפה לתביעותינו, אך יחד עם זאת עלינו לציין שהיו משקים אחדים, ולא דווקא מהנחותים בתיקף עדריהם, ובאיכות בקרם, שהצליחו להשתמש מהשתתפות בייצוא, תוך העלאת נימוקים, כגון הצורך בהרחבת הענף, מחלות וכדומה. עם כל ההכרה מצינו בחשיבות ההרחבה של הענף פה ושם לצורך ביסוסו והגדלת ריווחיותו, הרי על כל פנים איננו רשאים שלא לציין לכף חובה את

תמונה 1. משאיות עם מבכירותינו ליד האווירון בלוד

העברת המכירה מהמשאית לאורון

אותם הבוקרים ומרכזי הענף, שעל אף היותם מכירים בחשיבות הייצוא, לא תרמו מאומה בפועל לביצוע המשימה.

תנאי נוסף, הנראה בעינינו כהכרחי בקידום מפעל זה הוא — הגשת הדרכה מתמדת לרוכשי הבקר שלנו. כל עוד הייצוא התנהל בממדים מצומצמים ומשלוחינו היו מרוכזים במספר קטן של חוות, יכולנו, תוך מאמץ מסוים מצידנו, להוציא לפועל הדרכה כללית בענף וכן הדרכה מיוחדת בתיכנון ביתני חליבה והפעלתם. עתה, כשהמשלוחים גדלו וקוני הבקר שלנו באיראן נתברו ונתגונו, לא נוכל לעמוד שוב במאמץ ובהוצאות הכספיות, הכרוכים בהדרכה זו. פנינו בענין זה למוסדות המתאימים והצענו שהדרכה זו תיכלל אף היא במסגרת ההדרכה לארצות מתפתחות שישאל מעניקה לארצות שונות בענף פני החקלאות השונים. אנו מקווים שניענה בחיוב בפנייתנו זו.

לקראת הבאות, בחודשי הסתיו — אוקטובר תחילת נובמבר — יש בכוונתנו לייצא משלוח נוסף של 150—180 עגלות. אנו מקווים ובטוחים שמשקיני יוכיחו רצון טוב והבנה ויעמידו לרשר תנו ממיטב עגלותיהם.

*:

חמרה חולית באיבוס הבקר?

במשקו של פטם בקליפורניה נוהגים להוסיף חמרה חולית באיבוס הבקר המתפטם. בעל משק זה, וכן אחרים שנוהגים כמוהו, טוענים שהבקר טועם מהעפר ברצון ו"מזון זול" זה משפיע, לפי התרשמותם, לטובה על תוספת משקל הגוף ותגמיר ("פניש") הפיטום.

עצם התופעה של הזדקקות הבקר לעפר מעסיקה מתמיד את הבוקרים; רובם משערים שהעפר מכיל כנראה יסודות שמנת המזון הרגילה חסרה אותם. בניסויים שנערכו באיובה (ארה"ב) נפתח פתח לפיענוח התעלומה. שלוש קבוצות של שוורים גיונו בתערובת מזון מרוכזת מאוד שהכילה 2% חול צורני לבן, טחון היטב. השוורים שאכלו מהתערובת מתובלת-חול הוסיפו על משקלם ב־5% יותר מאשר השוורים ללא חול, וכן נצילות המזון שלהם היתה ב־5% טובה יותר.

כשתפריט המזון של השוורים הורכב משחת ומגרגרים בדרך המקובלת (כלי תערובות חרושתיות), שוב לא התבלטה כל השפעה שהיא מתוספת החול למנה.

(מתוך „ווסטרן ליינסטוק דירנאל")